

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۷/۱۲/۱۱

پوهندوی آصف بهاند

للو، للو

«LalloLallo»

(د ماشومانو له پاره ځانگړې کيسې)

دويمه برخه

«للو، للو، للو»

خوب دې درسي په ليمو

زرغونه ده بنه نجلۍ

ده تر ټولو گلالي

خبرې نه کوي بيديري

سبا گل غوندي وينيري

للو، للو، للو

خوب دې درسي په ليمو»

زموږ په هيواد کې د داسې کيسو تاريخي پس منظر ته يوه کتنه:

پخوا له دې چې په افغانستان کې جگړه او له جگړې نه را زيږيدلې سونامي گانې پيل شي، د کوچنيانو ادبياتو ته د هغه وخت د پوهې او امکاناتو په چوکاټ کې پاملرنه شوې وه. کوچنيانو خپروني درلودې، کيسې او شعرونه ورته

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپر و لولئ

چاپېدل، ځانگړې مجلې يې درلودې او په راډيو افغانستان کې د کوچنيانو په نامه مطالب خپرېدل او د کوچنيانو د روزلو په نامه ټاکلې وخت ورته ځانگړی شوی و.

زما د خپل تنکي زلميتوب وخت په یاد دی چې راډيو د کوچنيانو د پروگرام نه علاوه، ماښام مهال د ماشومانو د ویده کيدو په وخت کې د ماشومانو په ژبه، په ډير خور او مهربانه انداز سره د پنځو دقيقو له پاره د کوچنيانو د آرامه ویده کيدو په غرض يوه کيسه خپروله او زه خپله سره له دې چې د کوچنيوتوب دوره مې نوره پای ته رسيدلې وه، خو دې کيسو دومره خوند راکاوه چې ما به ټول کارونه پرېښودل او د ماشومانو او کوچنيانو په ډله کې به ورته ناست وم، غور به مې ورته نيوه او حتی د هغو کيسو په فکر او خيال کې به ویده کيدمه، خو اوس...

د ظاهر خان او داود خان د واکمنۍ په وخت کې، په هماغه وروسته پاتې زمانه کې او د ډيرو لږو امکاناتو نه په استفادې سره د کوچنيانو غم تر يوې اندازې خورل کيده. يعنې هير نه وو، خو د سرو، شنو، سپينو او اوس لا تورو بادونو له را الوتلو سره سم د کوچنيانو له پاره هغه پروگرامونه، فکرونه او پلانونه لارل په اوبو لاهو شول.

د کوچنيانو پروگرامونه لا څه کوي چې خپله کوچنيانو باندې څه راغلل او څه به ور باندې راشي. د ادبياتو اوروزني غم خو نه شته چې نه شته، د يوې مړې ډوډۍ او ژوندي پاتې کيدو سوال يې را مخته شوی دی.

ما (آصف بهاند) د کوچنيانو د ادبياتو په باب په خپل يو اثر (د کوچنيانو ادبيات، دويم ټوک، ۳۲ - ۳۴ مخونه) کې د يوې اوږدې څيړنې په پايله کې ليکلي دي چې:

د ظاهر شاه او داود خان د واکدارۍ په زمانه کې د کوچنيانو له پاره ټاکلې چاپي خپرونې او په راډيو کې د کوچنيانو له پاره له ټاکلې پروگرام نه علاوه، ماښامنی کيسې اورول کيدې. پخوا يې زما د کار کونکو نومونه لا په یاد وو، خو اوس مې يوازې د آغلي ستاره اميني نوم په یاد ده، هغه هم بل چا را په یاد کړ.

کله مې چې د کوچنيانو د ادبياتو د مقالو پر همدې لړۍ او همدې برخې باندې څيړنه کوله، د ستاره اميني نوم مې هم هير شوی و، نو مې لطيف لالا (ډوکتور لطيف بهاند) ته په چټ کې وليکل:

سلامونه، پخوا له انقلاب نه په راډيو کې يوه ميرمن وه چې د ماښام له خوا به يې د پنځو دقيقو له پاره ماشومانو ته، د ماشومانو په ژبه د خوب په وخت کې کيسې کولې، هغه څه نومیده؟

لالا بيرته راته داسې وليکل:

«سلامونه، يوه خو ستاره اميني وه او لږ بودی زليخا فخری. له هېواد دوسته هم وپوښته. هغه کله، کله د ماشومانو خپرونې ته ورته.»

بيا مې پر کاره فرهنگي، بناغلي يوسف هيواد دوست سره د تيليفون له لارې دا موضوع مطرح کړه او ورياده مې کړه چې د ستاره اميني کيسه کول دې په یاد دي که نه؟

هيواد دوست صاحب لطف وکړ او له ستاره اميني نه ور وړاندې يې څه نور خلک را یاد کړل او په دې باب يې مفصل ځواب را کړ. لنډيز يې په دې ډول دی:

«په ۱۳۴۶ او ۱۳۴۷ کلونو کې:

- د سالار زې په نامه څوک و چې د ماشومانو له پاره به يې کيسې کولې،

- بله ميرمن ظريفه نومیده چې د ورو له پاره به يې نصيحت ډوله کيسې او نکلونه برابرول او اورول،

- وروسته بيا کاکا منجاني را پيدا شو چې همدا اوسنی مرزا قلم يا استاد امان اشکريز دی چې د ماشومانو په ژبه به يې دوی ته خورې کيسې کولې،

- بيا د وياند په نامه هم چا کيسې کولې،

- بيا بل څوک راغی چې طوطاخيل نومیده او همدا د کوچنيانو پروگرام يې چلاوه،

- وروسته بيا صايمه مقصودي راغله او څه موده يې دا پروگرام وچلاوه،

- بيا همدا ستاره اميني راغله او بنايسته ډيره موده يې په ډيره ښه وجه د ماشومانو د کيسو پروگرام پر مخ بيوه،

- له ستارې نه وروسته بيا خپله ماشومانو ته وخت برابر شو او تمثيل به يې کاوه او په خپل غږ او هڅو سره يې د کوچنيانو د خوښې وړ مطالب برابرول او خپرېده به.»

وروسته له هغه چې په وطن کې د ټوپک شپيلی ستر شوه، نو لکه سونامي چې راغلي وو هر څه گډوډ شول چې تر يوې اندازې يې ما جريان د کوچنيانو ادبيات دويم ټوک کې ليکلی دی.

وروسته له هغه چې په ۱۹۹۲ ام کال کې زه له خپلې کورنۍ سره د وطن پرېښودلو ته اړ شوم، نو مې د کوچنيانو بد حالت ته په پام سره او د نوي نسل د روزلو د نهضت د بيا خوځولو په غرض د يو لړ مقالو ليکل پيل کړل او چې بيا ډنمارک ته را ورسيدم او لکه د چا خبره لږه مې دمه جوړه شوه، نو د کوچنيانو د ادبياتو او نوي نسل د روزلو په نيامت مې خپله مطالعه او خپل ليکل سم منظم کړل چې د پايلو يوه برخه يې د کوچنيانو ادبيات دويم ټوک دی.

اوس چې د بي بي سي درنو همکارانو دا سلسله راپيل کړه، نو زما د هيلو يو بله غوتی هم وغورځيده، خو له ډيرو ښيگڼو سره دې نه يوازې د بي بي سي د همکارانو دې ستونزې ته پام وي چې د دوی خوارې او غږ د افغانستان تر ټولو ماشومانو او کوچنيانو پورې نه رسېږي، او د دې په باب بيا فکر کول په کار دی. زه فکر کوم چې په راډيو او

تلویزیون کې د ماشومانو او کوچنیانو له پاره د کیسو ویل له ډیرو اړخونو نه تر کتاب ښه دي او د دې پروگرام د لیکونکو، او مسئولینو پام دغو ټکو ته را اړوم:

– ښه لار مو انتخاب کړې چې دا کیسي په وړیا ډول پرته له مصرف نه تر ماشومانو او کوچنیانو پورې رسېږي،
– که ماشومان سواد ولري که یې ونه لري، هغوی په پښتو باندې پوهیږي او د کیسه ویونکي مطلب اخیستلای شي،
– مهمه دا ده چې داسې مواد او کیسي ورته برابرې کړای شي چې له یوې خوا هغوی ته په زړه پورې وي له بلې خوا د جگړې، کرکې او نفرت بوی او فکر د هغوی د ککړې له دایرې نه وباسي،
– او دا کار داسې کېدای شي چې کیسي د معلوماتي اړخ تر څنگ باید ډیر عاطفي اړخ هم ولري یعنې ډیره عاطفه په کې نغښتي وي،

– دا مسأله ډیره سلنه میندو پلرونو پورې اړه لري چې ماشومان او کوچنیان د راډیو له اوریدلو سره او د تلویزیون له لیدلو سره عادت کړي، په تیره د دې کیسو له اوریدلو سره یې بلد کړي او ارزښت یې ورته بیان کړي،
– هغه ماشومان او کوچنیان چې د تلویزیون د لیدلو امکانات نه لري، باید د بي بي سي د کیسو دا لړۍ د محلي راډیو گانو له څپو نه، له ځانگړو توضیحاتو سره مل خپاره شي.

څنگه چې پاس یادونه وشوه د ماشومانو له پاره د کیسو د دې لړۍ **لومړنۍ** کیسه «زرغونه او ښاپیری» نومېږي چې د ۲۰۱۷ کال د دسمبر په اتمه نیټه خپره شوه. په دې کیسه کې ماشومانو ته د عاطفي مسایلو تر څنگ د ریښتیا ویلو او له مور پلار سره د ښو اړیکو یو لوی درس نغښتی دی. او نجیبه لیمه یې هم په داسې ماشومانه انداز او د ماشومانو په ژبه وايي چې هر ماشوم فکر کوي چې نجیبه هم ماشومه ده او له دوی سره ډیره صمیمي ملگري هم ده. د کیسي په پای کې داسې ښکلې منظوم جملات راوړل شوي دي چې ماشوم په ډیر آرام ډول ورسره ویده کېدای شي. دا شعر ډوله جملات د ښاپیری له خوا ماشومي زرغونې ته داسې ویل کېږي:

«للو، لولو، لولو»

خوب دې درسي په لیمو

زرغونه ده ښه نجلۍ

ده تر ټولو گلالۍ

خبرې نه کوي بیدیري

سبا گل غوندي وینیري

للو، لولو، لولو

خوب دې درسي په لیمو»

د پاڼو شمېره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولۍ

زه فکر کوم چې نجیبه لیمه د ستاره امینې او زلیخا فخرې ځایناستی ده او له نوې تکنالوژۍ او نویو امکاناتو سره او د همدې امکاناتو پر مټ په هر کور کې او د هر ماشوم په څنگ کې ناسته ده او ماشومانو ته کوي.

دا ماشوم ته پاملرنه ده،

دا کوچني ته پاملرنه ده،

دا نوي نسل ته پاملرنه ده،

او دا د وطن راتلونکي ته پاملرنه ده.

د لیمې قلم، غږ او فکر دې تل تاند او مهربانه وي چې زموږ ماشومان، زموږ کوچنيان او زموږ نوی نسل په نوې بڼه، تاند او بشپړه وروزي.

په پای کې زما هیله دا ده چې د لڼو، لڼو د پروگرام مسولین باید د بي بي سي له ټولو امکاناتو نه په استفادې سره، چې د دوی په واک کې دي، د دې کیسو لړۍ وغځوي او د نورو لیکوالو له لیکنو، تجربو او ټولو لاس لرلو امکاناتو څخه دي، د افغان ماشوم او افغان کوچني په روزلو کې خپله انساني او افغاني دنده تر سره کړي.

پای